

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 230/2016-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., Winterova 29, Piešťany, zastúpenej advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Juraja Bizoňa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cb 8/2008, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cb 8/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cb 8/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré jej j e Okresný Piešťany p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany j e p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., trovy právneho zastúpenia v sume 359,76 € (slovom tristopäťdesiatdeväť eur a sedemdesiatšesť centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Juraja Bizoňa, advokátska kancelária Bizoň & Partners, s. r. o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 230/2016-30 z 19. apríla 2016 prijal na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., Winterova 29, Piešťany (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cb 8/2008.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že od roku 2011 na okresnom súde prebieha konanie, v ktorom sa obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], domáha voči sťažovateľovi ako žalovanému zaplata sumy 117 837,58 € s príslušenstvom.

„Konanie vedené na Okresnom súde pozostáva z viacerých vecí spojených na spoločné konanie. Konanie bolo po spojení vecí vedené najprv na Okresnom súde

pod sp. zn. 11Cb/89/2001, neskôr na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-11Cb/89/2001 a po opätovnom vytvorení Okresného súdu na tomto pod sp. zn. 6Cb/8/2008.

Vo veci rozhodol prvýkrát Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 03. 10. 2006, č. k. PN-11Cb/89/2001-253, tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel. Na odvolanie Sťažovateľa Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením zo dňa 29. 06. 2007, č. k. 21Cob/394/2006-332, prvostupňový rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.“

Sťažovateľka 16. novembra 2009 podala predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Listom sp. zn. Spr 863/2009 zo 17. decembra 2009 okresný súd uznal, že je dôvodná, a bolo nariadené pojednávanie na 24. marec 2010.

Následne okresný súd vykonal 5 meritórnych pojednávaní a 7. decembra 2011 rozsudkom žalobe opätovne v celom rozsahu vyhovel. Po odvolaní sťažovateľa odvolací súd uznesením č. k. 21 Cob/16/2012-572 z 19. júla 2012 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec ďalšie konanie.

Okresný súd potom vykonal 1 meritórne pojednávanie, na ktorom rozsudkom č. k. 6 Cb 8/2008-799 z 22. augusta 2014 žalobe v celom rozsahu vyhovel. Po odvolaní sťažovateľa odvolací súd uznesením z 18. novembra 2015 prvostupňový rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka je toho názoru, že doterajším postupom okresného súdu boli porušené jej základné práva garantované každému ústavou, listinou a dohovorom.

Na výzvu ústavného súdu z 10. marca 2016 sťažovateľka upresnila chronologický priebeh konania s označením období, počas ktorých podľa nej malo dôjsť k prieťahom v konaní.

Uviedla, že prieťahy v konaní nastali od 6. augusta 2001 do 27. januára 2004, keď prvé pojednávanie sa konalo až po 30 mesiacoch od podania prvej žaloby, od 28. januára 2004 do 1. marca 2006, keď druhé pojednávanie sa konalo až po ďalších 24 mesiacoch, od 7. decembra 2007 do 24. marca 2010, keď po v poradí prvom vrátení veci na ďalšie konanie bola medzi prvým a druhým pojednávaním prestávka v trvaní 28 mesiacov, od 19. júna 2010 do 16. septembra 2011, keď po pojednávaní, ktoré sa konalo 18. júna 2010, bol okresný súd počas nasledujúcich 15 mesiacov opätovne nečinný, od 19. júna 2012 do 22. augusta 2014, keď po v poradí druhom vrátení veci na ďalšie

konanie trvalo okresnému súdu ďalších 25 mesiacov, kým sa konalo pojednávanie, a od 1. decembra 2015 do 29. marca 2016, keď napriek tomu, že od v poradí tretieho vrátenia veci uplynuli už necelé 4 mesiace, okresný súd pojednávanie do dnešného dňa nenariadil.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a následne vo veci rozhodol týmto nálezom:

„I. Základné právo obchodnej spoločnosti SLOVENSKÉ LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY, a. s. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cb 8/2008 porušené boli.

II. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod spis. zn. 6 Cb 8/2008 konal bez zbytočných prietahov.

III. Obchodnej spoločnosti SLOVENSKÉ LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY, a. s. sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 10.000,00 €..., ktoré jej je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť obchodnej spoločnosti SLOVENSKÉ LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY, a. s. trovy konania v sume 359,76 €... na účet advokátskej kancelárie BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o. Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 351/16 z 23. júna 2016 vyjadrila predsedníčka okresného súdu. Uviedla:

„Predmetom konania je obchodnoprávny spor o zaplatenie zmluvnej pokuty, pričom po skutkovej stránke, napriek spojeniu viacerých konaní, ani po právnej stránke, nie je vec zložitá.

K celkovej dĺžke konania si dovoľujem podotknúť, že predmetná vec bola tri krát rozsudkom súdu prvého stupňa rozhodnutá.

K namietanému nekonaniu vo veci po poslednom zrušení veci odvolacím súdom uvádzam, že sudca vo veci dňa 31. 5. 2016 vytýčil termín pojednávania na 26. 10. 2016.“

Právny zástupca sťažovateľky a predsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Vzhľadom na tieto oznámenia ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže dospel k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Zo spisu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 6 Cb 8/2008 ústavný súd zistil takýto priebeh namietaného konania:

Dňa 18. decembra 2001 podal na okresnom súde žalobca [REDAKOVANÉ], žalobu proti sťažovateľke o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 637 125 Sk s prísl.

Dňa 30. mája 2003 okresný súd spojil dané konanie s konaniami sp. zn. 11 C 173/01 a sp. zn. 11 Cb 48/02.

Dňa 8. októbra 2003 sa sťažovateľka vyjadrila k žalobe.

Dňa 23. októbra 2003 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca nebol prítomný, bol prítomný jeho právny zástupca, sťažovateľka nebola prítomná, bola prítomná jej právna zástupkyňa. Pojednávanie bolo odročené na 11. december 2003.

Dňa 14. novembra 2003 doručil žalobca okresnému súdu stanovisko k vyjadreniu sťažovateľky.

Dňa 27. januára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca nebol prítomný. Prítomný bol jeho právny zástupca. Sťažovateľka nebola prítomná, prítomný bol jej právny zástupca. Pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 26. marca 2004 žalobca okresnému súdu doručil podanie vo veci samej.

Dňa 22. júna 2004 doručila sťažovateľka okresnému súdu vyjadrenie.

Dňa 21. marca 2005 zaslal okresný súd žalobcovi vyjadrenie sťažovateľky k veci a žiadal žalobcu o zaujatie stanoviska.

Dňa 18. apríla 2005 podal žalobca stanovisko k vyjadreniu sťažovateľky z 18. júna 2004.

Dňa 1. marca 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca bol prítomný, sťažovateľka nebola prítomná, bol prítomný jej právny zástupca. Pojednávanie bolo odročené na 29. marec 2006.

Dňa 28. marca 2006 sa z neúčasti na pojednávaní nariadenom na 29. marec 2006 ospravedlnila svedkyňa z dôvodu nadmerného pracovného zaťaženia.

Dňa 28. marca 2006 sa z neúčasti na pojednávaní nariadenom na 29. marec 2006 ospravedlnil svedok z dôvodu práceneschopnosti.

Dňa 29. marca 2006 sa konalo pojednávanie. Žalobca nebol prítomný, bol prítomný jeho právny zástupca, sťažovateľka nebola prítomná, bol prítomný jej právny zástupca. Pojednávanie bolo odročené na 27. apríl 2006.

Dňa 27. apríla 2006 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca nebol prítomný, bol prítomný jeho právny zástupca, sťažovateľka nebola prítomná, pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 29. mája 2006 požiadal okresný súd Okresné oddelenie Policajného zboru v Piešťanoch (ďalej len „oddelenie Policajného zboru“) o spoluprácu pri zistení súčasného pobytu [REDAKOVANÉ], pretože si na známej adrese nepreberá súdne zásielky.

Dňa 20. júna 2006 oddelenie Policajného zboru oznámilo, že menovaný má pobyt na súdu známej adrese, pričom sa tam aj zdržuje, čo potvrdil aj jeho sused.

Dňa 28. septembra 2006 sa konalo na okresnom súde pojednávanie. Žalobca nebol prítomný, prítomný bol jeho právny zástupca, sťažovateľka nebola prítomná, prítomný bol jej právny zástupca a svedok [REDAKOVANÉ] Bolo odročené na 3. október 2006.

Dňa 3. októbra 2006 sa konalo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Bol vyhlásený rozsudok, ktorým zaviazal sťažovateľa zaplatiť sumu vo výške 2 604 975 Sk.

Dňa 29. novembra 2006 doručila sťažovateľka odvolanie proti rozsudku z 3. októbra 2006.

Dňa 27. decembra 2006 predložil okresný súd spis s opravným prostriedkom na Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 8. januára 2007 vyzval krajský súd sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie vo výške 156 294 Sk.

Dňa 20. februára 2007 doručil žalobca vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 28. mája 2007 vyzval krajský súd žalobcu na špecifikáciu týkajúcu sa samotného nároku.

Dňa 11. júna 2007 doručil žalobca krajskému súdu odpoveď na výzvu.

Dňa 29. júna 2007 krajský súd uznesením rozhodol, že rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Dňa 14. augusta 2007 si okresný súd vyžiadal podklady preukazujúce opodstatnenosť výšky uplatnenej zmluvnej pokuty.

Dňa 1. októbra 2007 doručil žalobca požadované doklady.

Dňa 6. decembra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca bol prítomný. Sťažovateľka nebola prítomná. Bol prítomný jej právny zástupca. Bolo odročené na neurčito z dôvodu reorganizácie súdnictva.

Dňa 29. júna 2009 okresný súd účastníkom oznámil, že pojednávanie nariadené na 8. júl 2009 bude z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu odročené na neurčito.

Dňa 30. júna 2009 sa sťažovateľka vyjadrila k výzve okresného súdu.

Dňa 8. júla 2009 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Bolo odročené na neurčito.

Dňa 19. januára 2010 žalobca zaslal listinné dôkazy okresnému súdu.

Dňa 8. marca 2010 podala sťažovateľka vyjadrenie k veci samej.

Dňa 24. marca 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca nebol prítomný. Právny zástupca bol prítomný, sťažovateľka nebola prítomná, prítomný bol jej právny zástupca. Bolo odročené na 26. máj 2010.

Dňa 6. apríla 2010 požiadal žalobca o predĺženie lehoty na podanie stanoviska k rozhodnutiu krajského súdu a oznámil mená svedkov navrhovaných na vypočutie.

Dňa 12. apríla 2010 sa žalobca vyjadril k uzneseniu krajského súdu z 29. júna 2007 a k vyjadreniu sťažovateľky z 28. januára 2010.

Dňa 18. mája 2010 bolo doručené vyjadrenie sťažovateľky vo veci samej.

Dňa 25. mája 2010 boli účastníci upovedomení o zrušení pojednávania z dôvodu školenia zákonného sudcu.

Dňa 18. júna 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca bol prítomný. Sťažovateľka nebola prítomná, jej právny zástupca bol prítomný. Pojednávanie bolo odročené na 20. september 2010.

Dňa 2. septembra 2010 okresný súd upovedomil účastníkov konania o zrušení termínu pojednávania nariadeného na 20. september 2010 z dôvodu dočasného pridelenia sudcu na výkon funkcie sudcu na krajský súd, pričom nový termín má určiť nový zákonný sudca.

Dňa 23. septembra 2010 bol spis pridelený [REDAKOVANÉ].

Dňa 5. mája 2011 bol spis pridelený [REDAKOVANÉ].

Dňa 16. septembra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca nebol prítomný. Bol prítomný jeho právny zástupca. Sťažovateľka nebola prítomná, prítomný bol jej právny zástupca. Bolo odročené na 16. november 2011.

Dňa 14. novembra 2011 doručil žalobca okresnému súdu vyjadrenie vo veci samej.

Dňa 16. novembra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca nebol prítomný, bol prítomný jeho právny zástupca. Sťažovateľka nebola prítomná, prítomný bol jej právny zástupca. Pojednávanie bolo odročené na 7. december 2011 pre účely vyhlásenia rozsudku.

Dňa 28. novembra 2011 doručil žalobca okresnému súdu doplnenie svojho vyjadrenia zo 14. novembra 2011.

Dňa 7. decembra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca nebol prítomný. Bol prítomný jeho právny zástupca. Sťažovateľka ani jej právny zástupca neboli prítomní. Bol vyhlásený rozsudok, podľa ktorého bola sťažovateľka povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 86 469,33 € spolu s príslušenstvom.

Dňa 29. decembra 2011 doručila sťažovateľka odvolanie proti rozsudku zo 7. decembra 2011.

Dňa 30. decembra 2011 okresný súd zaslal odvolanie sťažovateľky žalobcovi a zároveň ho vyzval, aby sa k odvolaniu vyjadril.

Dňa 30. decembra 2011 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie vo výške 5 188 €.

Dňa 23. januára 2012 sa žalobca vyjadril k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 26. januára 2012 predložil okresný súd spis s opravným prostriedkom na krajský súd.

Dňa 19. júla 2012 krajský súd uznesením rozhodol, že rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Dňa 30. júla 2012 okresný súd uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 5 188 €.

Dňa 19. septembra 2012 sťažovateľka podala námietku zaujatosti.

Dňa 24. septembra 2012 žalobca podal návrh na vylúčenie veci sp. zn. 12 Cb 2/2004 na samostatné konanie.

Dňa 4. októbra 2012 podal zákonný sudca svoje vyjadrenie k námietke zaujatosti v tom smere, že sa necíti byť zaujatý a nemá žiadny pomer k veci, účastníkom ani ich právnym zástupcom.

Dňa 4. októbra 2012 žiadala sťažovateľka o pripojenie obálky k námietke zaujatosti do spisu a o zaslanie spisu na odvolací súd pre účely rozhodnutia o námietke.

Dňa 9. októbra 2012 okresný súd predložil spis na krajský súd na účely rozhodnutia o námietke zaujatosti.

Dňa 11. októbra 2012 podala sťažovateľka námietku zaujatosti v konaní sp. zn. 6 Cb 8/2008 opätovne, pretože pri predchádzajúcom podaní sa zo spisu stratila obálka, čo spôsobilo nejasnosti pri posudzovaní včasnosti podania námietky.

Dňa 17. októbra 2012 podal sťažovateľ na krajskom súde vyjadrenie o námietke zaujatosti.

Dňa 17. októbra 2012 sťažovateľka doložila prílohy k námietke zaujatosti z 11. októbra 2012.

Dňa 25. októbra 2012 podala sťažovateľka na okresný súd návrh na prerušenie konania z dôvodu podania ústavnej sťažnosti.

Dňa 5. novembra 2012 doručil okresný súd námietku zaujatosti spolu s vyjadrením zákonného sudcu a úpravou a rovnako predložil aj návrh na prerušenie konania krajskému súdu.

Dňa 19. novembra 2012 krajský súd uznesením rozhodol, že zákonný sudca okresného súdu nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci sp. zn. 6 Cb 8/2008.

Dňa 23. novembra 2012 sa žalobca vyjadril k uzneseniu krajského súdu z 19. júla 2012.

Dňa 1. júla 2013 sťažovateľka vzala späť námietku zaujatosti z 11. októbra 2012.

Dňa 16. augusta 2013 okresný súd odročil pojednávanie nariadené na 30. august 2013 na nový termín 27. septembra 2013.

Dňa 24. septembra 2013 okresný súd oznámil účastníkom konania, že pojednávanie nariadené na 27. september 2013 bude odročené z dôvodu práceneschopnosti sudcu na neurčito.

Dňa 15. mája 2014 sťažovateľka navrhla okresnému súdu, aby uložil žalobcovi povinnosť zložiť preddavok na trovy konania.

Dňa 20. mája 2014 okresný súd účastníkom oznámil, že pojednávanie nariadené na 23. máj 2014 bude odročené na neurčito z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu.

Dňa 10. júna 2014 okresný súd uznesením rozhodol, že žalobcovi a žalovanému ukladá povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 5 891,88 € na účet okresného súdu.

Dňa 21. júla 2014 sťažovateľka dala okresnému súdu na vedomie, že preddavok na trovy zložila, a súčasne žiadala v prípade, ak žalobca preddavok nezložil, aby zastavil konanie.

Dňa 22. augusta 2014 bolo doručené vyjadrenie sťažovateľky vo veci samej.

Dňa 22. augusta 2014 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca nebol prítomný, prítomný bol jeho právny zástupca. Sťažovateľka nebola prítomná, bol prítomný jej právny zástupca. Okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené a následne vyhlásil vo veci samej rozsudok, ktorým zaviazal sťažovateľku na zaplatenie sumy vo výške 117 837,58 € s príslušenstvom.

Dňa 13. októbra 2014 podala sťažovateľka proti rozsudku okresného súdu odvolanie v celom rozsahu.

Dňa 24. októbra 2014 poslal okresný súd odvolanie sťažovateľky žalobcovi a žiadal, aby sa k podanému odvolaniu vyjadril, ak to považuje za potrebné.

Dňa 13. novembra doručil žalobca okresnému súdu vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 19. novembra 2014 okresný súd predložil spis s opravným prostriedkom krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní.

Dňa 22. júla 2015 doručila sťažovateľka vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu zo 6. novembra 2014.

Dňa 7. septembra 2015 doručil žalobca doplnenie svojho vyjadrenia k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 14. septembra 2015 krajský súd vyzval sťažovateľku, aby sa vyjadrila k priloženému doplneniu vyjadrenia žalobcu, ak to považuje za potrebné.

Dňa 17. septembra 2015 sa sťažovateľka vyjadrila k doplňujúcemu vyjadreniu žalobcu z 3. septembra 2015.

Dňa 18. novembra 2015 krajský súd rozhodol o tom, že rozsudok okresného súdu sa ruší a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cb 8/2008.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, II. ÚS 146/2012). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom namietaného konania bolo rozhodovanie o návrhu na zaplatenie sumy pôvodne 637 125 Sk s príslušenstvom. V spore sťažovateľka vystupuje ako žalovaná. Vec nemožno považovať za skutkovo ani právne zložitú, teda dĺžka konania nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil, že sťažovateľka sa osobne nezúčastňovala na nariadených pojednávaniach. Keďže sa pojednávaní zúčastňoval jej právny zástupca, okresný súd z dôvodu neprítomnosti sťažovateľky ako účastníčky konania pojednávania nemusel odročovať. Na troch z 15 nariadených pojednávaní sa však nezúčastnila sťažovateľka ani jej právny zástupca. Sťažovateľka využívala svoje procesné oprávnenia (opätovne podávala námietky zaujatosti, neskôr zobrala jednu námietku späť), čo síce samo osebe nemožno pričítať na ťarchu sťažovateľky, na druhej strane pri posudzovaní priesťahov v konaní treba zobrať do úvahy, že konajúci súd sa jej návrhmi musel zaoberať.

Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu. Namietané konanie na okresnom súde začalo 18. decembra 2001, do dňa podania sťažnosti na ústavnom súde trvalo 15 rokov. Z toho v dôsledku opravných prostriedkov podaných sťažovateľkou vo veci samej i v námietkach zaujatosti sa vec dva a pol roka nachádzala na krajskom súde.

V súvislosti s uvedeným ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru (napr. IV. ÚS 127/08, III. ÚS 152/08), podľa ktorej je neprijateľné, aby právna neistota sťažovateľky v napadnutom konaní nebola odstránená po uplynutí 15 rokov od začatia konania. Vzhľadom na uvedené ústavný súd nepovažuje za potrebné osobitne skúmať vykonané procesné úkony a berúc do úvahy aj celý doterajší priebeh napadnutého konania konštatuje, že zdĺhavým a neefektívnym postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cb 8/2008 došlo k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu sťažovateľkou označených práv.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Vzhľadom na to, že namietané konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené, ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia uložil okresnému súdu povinnosť vo veci konať.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Sťažovateľka žiadala, aby jej bolo priznané finančné zadostučinenie v sume 10 000 € z dôvodu kompenzácie za pocit bezmocnosti a frustrácie z postupu okresného súdu a tiež z preventívnych dôvodov, aby to okresný súd odradilo nekonať aj po podaní tejto sťažnosti.

Ústavný súd zohľadnil predovšetkým doterajšiu dĺžku namietaného konania, ako aj sťažovateľkin podiel na prieťahoch v konaní, a priznal sťažovateľke finančné zadostučinenie v sume 2 000 € (bod 3 výroku tohto nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., a ktorú vyčíslila sumou 359,76 €.

Ústavný súd zistil, že uplatnená suma trov právneho zastúpenia neodporuje vyhláške Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto priznal

sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 359,76 € (bod 4 výroku). Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2016